

Sygn. akt: XU-388/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 listopada 2013r. we W.

sprawy z odwołania **B. Ż.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 23 maja 2013r. znak: (...)

w sprawie **B. Ż.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni B. Ż. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 27 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r.

Sygn. akt X U 388/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 23 maja 2013r. odmówił ubezpieczonej B. Ż. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 27 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za w/w okres nie przysługuje wnioskodawczyni wobec orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, który uznał, że wnioskodawczyni od dnia 26 kwietnia 2013 r. była zdolna do pracy, w związku z czym nie przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego za ten okres.

Podstawę odmowy zasiłku chorobowego za w/w okres niezdolności do pracy stanowi art. 59 ust. 1, ust. 2 i ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512. oraz art.83 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – dz. U. z 2009r., Nr 77, poz. 512.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczyni domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za ten okres. Zdaniem wnioskodawczyni w orzeczonych okresach niezdolności do pracy była niezdolna do pracy, w tym okresie przebyła leczenie. Z tego względu nie zgadza się z decyzją Lekarza Orzecznika ZUS i przeprowadzonym przez niego badaniem.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. Ż. do 30 września 2013r. była zatrudniona na stanowisku asystenta ds. sanitarnych. Od dnia 19 marca 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i otrzymała od lekarza leczącego kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 06 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. Powodem orzekanej niezdolności do pracy były zaburzenia depresyjne uwarunkowane sytuacyjnie. Strona pozwana korzystając z przysługującego jej uprawnienia wyznaczyła kontrolne badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS celem dokonania oceny zasadności wystawionego za w/w okres zwolnienia lekarskiego. W dniu 26 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni poddana była kontrolnemu badaniu lekarza orzecznika ZUS, który dokonał oceny zasadności wystawionego zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy za w/w okres niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik ZUS uznał wnioskodawczynię za zdolną do pracy od dnia 26 kwietnia 2013r. Decyzją z dnia 23 maja 2013r. strona pozwana odmówiła ubezpieczonej B. Ż. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 27 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r.

Dowód: akta zasiłkowe strony pozwanej

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2013 r., Sąd na podstawie art. 468 § 2 pkt 4 i § 4 k.p.c., podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego psychiatry na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczyni była niezdolna do pracy w okresie od dnia 26 kwietnia 2013r. do dnia 29 kwietnia 2013r., czy też z dniem 26 kwietnia 2013r. odzyskała zdolność do pracy.

W wydanej w dniu 13 września 2013 r. biegły sądowy rozpoznał u wnioskodawczyni zaburzenia depresyjne uwarunkowane sytuacyjnie i stwierdził, że w okresie od dnia 26 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy. Zdaniem biegłego sądowego u wnioskodawczyni w spornym okresie występowały objawy depresyjne, które w znacznym stopniu uniemożliwiały jej funkcjonowanie i pracowanie. Wnioskodawczyni po otrzymaniu orzeczenia lekarza orzecznika ZUS w dniu 26 kwietnia 2013r. powróciła do pracy, ale nie mogła pracować. Poprosiła o urlop.

Dowód: opinia biegłego sądowego psychiatry z dnia 13.09.2013r. - k. 14 as.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziła się wnioskodawczyni.

Strona pozwana nie zgodziła się z wydaną w sprawie opinią i wniosła zastrzeżenia. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawczyni była badana przez konsultanta ZUS psychiatrę w dniu 25 kwietnia 2013r., który nie stwierdził nasilenia dolegliwości depresyjnych. Podobny stan zdrowia występował u wnioskodawczyni w dniu 26 kwietnia 2013r. Dlatego zdaniem lekarza orzecznika ZUS nie było podstaw do kontynuowania zwolnienia lekarskiego, a ustalenia lekarza konsultanta ZUS były rzetelne a wydana opinia była uzasadniona. Sąd nie uwzględnił wniesionych przez stronę pozwaną zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r.o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2010r. Nr 77, poz.512, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie na dzień 26 kwietnia 2013r. celem zbadania zasadności wystawionego wnioskodawczyni zaświadczenia o niezdolności do pracy na okres od 06 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r.. Zdaniem Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawczyni od dnia 26 kwietnia 2013r. była zdolna do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawczyni w okresie od 26 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. była niezdolna do pracy. Okoliczność tę potwierdził w wydanej w dniu

13 września 2013r. biegły sądowy psychiatra. Zdaniem Sądu opinia biegłego sądowego zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczynie. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczynie.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Biegły sądowy, który wydał opinię w niniejszej sprawie jest specjalistą o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, jest lekarzem niezależnym od stron.

Odnosząc się do zastrzeżeń strony pozwanej wniesionych do wydanej w sprawie opinii na wstępie należy podnieść, że stanowią one w istocie niczym nie popartą polemikę z oceną stanu zdrowia wnioskodawczynie dokonaną przez lekarza orzecznika ZUS i biegłego sądowego. W opinii biegły sądowy nie kwestionował oceny dokonanej przez konsultanta ZUS psychiatry, ale uznał, że w spornym okresie wnioskodawczynie kontynuowała leczenie, a w stanie jej zdrowia nasiliły się dolegliwości, które uniemożliwiały podjęcie pracy mimo czynionych prób. W spornym okresie wnioskodawczynie nie uzyskała takiej poprawy, aby orzec zdolność do pracy.

Wnioskodawczynie przysługuje więc prawo do zasiłku chorobowego za okres od 27 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc uwzględnił odwołanie ubezpieczonej i zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej w ten sposób, że przyznał prawo do zasiłku chorobowego za okres od 27 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r.

(...)

B. B.

(...)

1) (...)

2) (...)

3) K.. (...)

(...)